

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

58. årgang

27. maj 2015

Indhold

I *Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser*

UDTALELSER

Europa-Kommissionen

2015/C 172/01	Udtalelse fra Kommissionen af 22. maj 2015 om den ændrede plan for bortskaffelse af radioaktivt affald fra CIREs-anlæggets konsolideringsbygning i Frankrig	1
---------------	---	---

IV *Oplysninger*

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Rådet

2015/C 172/02	Rådets konklusioner om styrkelse af det tværsektorielle politiksamarbejde med henblik på effektivt at imødegå de socioøkonomiske udfordringer, som unge står over for	3
2015/C 172/03	Rådets konklusioner om maksimal udnyttelse af den rolle, som breddeidræt spiller i udviklingen af tværfaglige kvalifikationer, især blandt unge	8
2015/C 172/04	Rådets konklusioner om kulturelle og kreative krydsninger for at stimulere innovation, økonomisk bæredygtighed og social integration	13

2015/C 172/05	Rådets konklusioner om, hvilken rolle førskoleundervisningen og primæruddannelsen spiller i skabelsen af kreativitet, innovation og digital kompetence	17
---------------	--	----

2015/C 172/06	Bekendtgørelse til de personer og enheder, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger i Rådets afgørelse 2011/137/FUSP og Rådets forordning (EU) nr. 204/2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen	22
---------------	---	----

Europa-Kommissionen

2015/C 172/07	Euroens vekselkurs	23
---------------	--------------------------	----

2015/C 172/08	Euroens vekselkurs	24
---------------	--------------------------	----

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

UDTALELSER

EUROPA-KOMMISSIONEN

UDTALELSE FRA KOMMISSIONEN

af 22. maj 2015

om den ændrede plan for bortskaffelse af radioaktivt affald fra CIREs-anlæggets konsolideringsbygning i Frankrig

(Kun den franske udgave er autentisk)

(2015/C 172/01)

Nedenstående vurdering foretages i henhold til Euratomtraktatens bestemmelser, uden at dette berører eventuelle yderligere vurderinger, der skal foretages i henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde samt de forpligtelser, der følger heraf og af afledt ret ⁽¹⁾.

Den 16. december 2014 modtog Europa-Kommissionen i overensstemmelse med Euratomtraktatens artikel 37 fra den franske regering almindelige oplysninger om den ændrede plan for bortskaffelse af radioaktivt affald fra CIREs-anlæggets konsolideringsbygning.

På grundlag af disse oplysninger og efter høring af ekspertgruppen har Kommissionen udarbejdet følgende udtalelse:

1. Afstanden mellem anlægget og grænsen til den nærmeste medlemsstat, i dette tilfælde Belgien, er 138 km.
2. Den ændrede plan omhandler en stigning i anlæggets operationelle kapacitet, som kræver højere lovbestemte udledningsgrænser for luftbårne radioaktive stoffer.
3. Under normale driftsforhold er det ikke sandsynligt, at den ændrede plan vil give anledning til en eksponering af sundhedsmæssig betydning af befolkningen i andre medlemsstater, jf. den dosisgrænse, som fastsættes i de nye grundlæggende sikkerhedsnormer (direktiv 2013/59/Euratom).
4. Skulle der ske utilsigtet udledning af radioaktive stoffer som følge af en ulykke af den type og størrelse, som omhandles i den ændrede plan, vil de doser, som befolkningen i en anden medlemsstat efter al sandsynlighed vil blive udsat for, ikke være af sundhedsmæssig betydning, jf. de referenceniveauer, som fastsættes i de nye grundlæggende sikkerhedsnormer (direktiv 2013/59/Euratom).

Kommissionen konkluderer derfor, at gennemførelsen af den ændrede plan for bortskaffelse af radioaktivt affald i enhver form fra CIREs-anlæggets konsolideringsbygning i Frankrig, hverken under normal drift eller i tilfælde af en ulykke af den type og størrelse, som omhandles i de almindelige oplysninger, kan antages at ville medføre en sundhedsmæssigt

⁽¹⁾ For eksempel skal der i henhold til traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde foretages en yderligere vurdering af miljøforholdene. Kommissionen skal her bl.a. gøre opmærksom på bestemmelserne i direktiv 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, direktiv 2001/42/EF om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet, direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter og direktiv 2000/60/EF om fastlæggelse af en ramme for fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger.

betydelig radioaktiv kontaminering af en anden medlemsstats vande, jord eller luftrum, jf. de bestemmelser, som fastsættes i de nye grundlæggende sikkerhedsnormer (direktiv 2013/59/Euratom).

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. maj 2015.

På Kommissionens vegne

Miguel ARIAS CAÑETE

Medlem af Kommissionen

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

RÅDET

Rådets konklusioner om styrkelse af det tværsektorielle politiksamarbejde med henblik på effektivt at imødegå de socioøkonomiske udfordringer, som unge står over for

(2015/C 172/02)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

SOM MINDER OM DEN POLITISKE BAGGRUND FOR DETTE SPØRGSMÅL, JF. BILAGET, OG ISÆR FØLGENDE:

1. De overordnede mål for Europa 2020-strategien og medlemsstaternes respektive målsætninger om at øge ungdomsbeskæftigelsen, reducere andelen af unge, der forlader skolen for tidligt og øge andelen, der gennemfører tertiær uddannelse er af særlig relevans for unge mennesker og deres socioøkonomiske forhold.
2. De nye rammer for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet (2010-2018) ⁽¹⁾ understreger behovet for initiativer, der skal åbne mulighed for en tværsektoriel tilgang, hvor der tages behørigt hensyn til ungdomsspørgsmål ved udformningen, gennemførelsen og evalueringen af politikker og tiltag på andre politikområder, der har en betydelig indvirkning på de unges liv.
3. En af de tre hovedprioriteter i den nuværende EU-arbejdsplan for ungdom for 2014-2015 ⁽²⁾ er et skærpet tværsektorielt samarbejde inden for rammerne af EU-strategierne.
4. Rådets konklusioner om maksimal udnyttelse af ungdomspolitikens potentiale i håndteringen af målene for Europa 2020-strategien ⁽³⁾ understregede, at koordinering på tværs af sektorer og institutioner spiller en central rolle i gennemførelsen af en effektiv ungdomspolitik og i forbindelse med håndteringen af Europa 2020-strategiens mål for unge mennesker.

ER OPMÆRKSOMT PÅ:

5. De socioøkonomiske udfordringer, som unge i Den Europæiske Union fortsat står over for i dag, herunder høj ungdomsarbejdsløshed ⁽⁴⁾ og de sociale følger heraf, som kræver effektive politikløsninger på tværs af sektorer.

FINDER, AT:

6. En stærk, synlig, veldefineret og koordineret ungdomspolitik har et stort potentiale til at tilføre en merværdi til det tværsektorielle politiksamarbejde. Dette kan igen give positive resultater for de unge, der nyder godt af et sådant samarbejdes synergier.
7. Ungdomssektoren kan behandle spørgsmålene på en måde, som andre sektorer ikke kan. Den kan tilbyde evidens og viden om de forskellige spørgsmål, der påvirker unge, opsøgende arbejde over for langt flere unge, herunder unge med færre muligheder, og en fleksibel, ungdomsvenlig, ikkestigmatiserende, holistisk og innovativ tilgang til håndtering af unges behov.

⁽¹⁾ EUT C 311 af 19.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 183 af 14.6.2014, s. 5.

⁽³⁾ EUT C 224 af 3.8.2013, s. 2.

⁽⁴⁾ Over 5 millioner unge (under 25 år) var arbejdsløse i EU-28 i andet kvartal af 2014. Det indebærer en arbejdsløshedsprocent på 21,7 %, mens andelen af NEET'er (unge, der hverken er i beskæftigelse eller under uddannelse) var på 13 %. Kilde: Eurostat

FREMHÆVER AT:

8. Mens der bør udvikles systemiske tilgange for at styrke det tværsektorielle samarbejde på alle niveauer, er det meget vigtigt at fokusere på at imødegå de konkrete og presserende socioøkonomiske udfordringer, som unge i øjeblikket står over for.
9. En tværsektoriel tilgang til ungdomspolitikken er vigtig, ikke blot for at tilvejebringe mere effektive løsninger, der tackler de socioøkonomiske udfordringer, men også for at sikre politikløsninger med henblik på at imødekomme alle unges behov.
10. For at sikre, at ungdomssektoren spiller så stor en rolle som muligt i samarbejdet med andre sektorer, bør dens værdi og bidrag præsenteres og anerkendes bredt.

PEGER I FULD OVERENSSTEMMELSE MED NÆRHEDSPRINCIPPET PÅ FØLGENDE PRIORITETER MED HENBLIK PÅ AT STYRKE DEN TVÆRSEKTORIELLE UNGDOMSPOLITIK FOR AT IMØDEGÅ UNGES SOCIOØKONOMISKE UDFORDRINGER:

I. Udvikle, gennemføre og evaluere en systemisk tilgang til en tværsektoriel ungdomspolitik

OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE TIL:

11. at styrke det institutionelle samarbejde, herunder forbedret kommunikation og udveksling af oplysninger på nationalt, regionalt og lokalt plan for at sikre, at der tages fuldt hensyn til ungdomsspørgsmål ved udformningen, gennemførelsen og evalueringen af politikker på andre politikområder — f.eks. uddannelse, beskæftigelse, sundhed og trivsel, socialpolitik, byplanlægning, sport og kultur — som har indvirkning på unges socioøkonomiske forhold
12. at involvere alle relevante sektorer i både horisontale og vertikale forvaltningsstrukturer i forbindelse med udviklingen af ungdomspolitikken på lokalt, regionalt og nationalt plan
13. at overveje at gennemføre overordnede ungdomsstrategier, som forbinder relevante politiktiltag vedrørende problemer, unge står over for, og inddrager unge og ungdomsorganisationer i processen, hvor det er hensigtsmæssigt
14. at anvende eksisterende ordninger eller overveje at indføre nye ordninger for at overvåge forholdene for unge og arbejde hen imod evidens- og videnbaserede politikker, der integrerer data og forskningsresultater i politikudvikling på tværs af områder, herunder ved udformningen af konkrete politikforanstaltninger,

OPFORDRER KOMMISSIONEN TIL:

15. regelmæssigt at orientere Rådet og dets forberedende organer om de vigtigste politikdokumenter og initiativer på EU-plan, som har indflydelse på unges socioøkonomiske forhold
16. at overveje, hvordan Kommissionens nye koordinerede klyngepolitiktilgang effektivt kan anvendes ved håndteringen af de udfordringer, unge står over for, og udviklingen af konkrete tværsektorielle tiltag
17. gennem EU-ungdomsrapporten eller andre relevante instrumenter at vurdere, hvordan der på andre politikområder tages hensyn til ungdomsspørgsmål, der har stor indvirkning på unges liv
18. at bidrage yderligere til evidensbaseret politikudvikling ved at udarbejde forskningsprojekter i samarbejde med andre relevante politiksektorer,

OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE OG KOMMISSIONEN TIL:

19. at overveje den tværsektorielle tilgang som et af de vigtigste gennemførelsesprincipper i den fremtidige ungdomspolitik på EU-plan, herunder en eventuel fremtidig EU-arbejdsplan for ungdom, og overveje konkrete tværsektorielle foranstaltninger i rammebestemmelserne for samarbejde på ungdomsområdet efter 2018
20. at styrke det tværsektorielle samarbejde ved at udnytte mulighederne i programmet Erasmus+ fuldt ud, herunder med henblik på at støtte politikreformer
21. at indsamle dokumentation, herunder som en del af de ekspertgrupper, der er nedsat som led i EU-arbejdsplanen for ungdom, om de positive resultater af tværsektorielt politiksamarbejde og dets indvirkning på andre dele af samfundet, der nyder godt af det øgede samarbejdes synergier

22. at tilskynde til samarbejde med andre politiksektorer ved udarbejdelsen af EU-ungdomsrapporten og tage hensyn til rapportens konklusioner i forbindelse med overvågningen af Europa 2020-strategien,

II. **Anvende skræddersyede tværsektorielle tilgange til projekter, initiativer og programmer til imødegåelse af de socioøkonomiske udfordringer, som unge står over for**

OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE TIL:

23. at styrke partnerskabstilgangene på tværs af sektorer vedrørende gennemførelsen af ungdomsgarantien og andre foranstaltninger og udveksle god praksis, navnlig med hensyn til outreach til unge
24. at søge passende støtte til langsigtet udvikling og gennemførelse af aktiviteter, der i øjeblikket finansieres inden for rammerne af ungdomsgarantiinitiativerne, og som inddrager ungdomssektoren
25. at styrke et målrettet samarbejde mellem formelle uddannelsesinstitutioner og udbydere af ikkeformel læring for at imødegå problemet med skolefravald og fremme en holistisk kompetenceudvikling, herunder ved brug af fleksible og ungdomsvenlige tilgange
26. at fremme samarbejdet mellem ungdomsarbejde og sociale tjenester for i fællesskab at håndtere den sociale inklusion af unge og sikre en tidlig indsats, hvor det er nødvendigt
27. at inddrage arbejdslivet i planlægningen og gennemførelsen af initiativer med fokus på udvikling af unges kompetencer
28. at styrke alle tjenester rettet mod unge i samarbejde med lokale myndigheder, ungdomsarbejdere og eventuelt andre fagfolk på ungdomsområdet,

OPFORDRER KOMMISSIONEN TIL:

29. at fremme netværkssamarbejde og udveksling af god praksis på europæisk plan mellem aktører på ungdomspolitikområdet og NGO'er, der deltager i gennemførelsen af ungdomsgarantien
30. at styrke den interne koordinering mellem Kommissionens relevante tjenestegrene i forbindelse med udviklingen af ungdomsrelaterede initiativer og drøftelserne af ungdomsspørgsmål på EU-plan,

OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE OG KOMMISSIONEN TIL:

31. med henblik på at imødegå de unges socioøkonomiske udfordringer gennem konkrete tværsektorielle projekter at overveje at udnytte finansieringsmulighederne i de europæiske strukturfonde og programmet Erasmus+
32. at behandle ovenstående spørgsmål i forbindelse med de kommende peerlæringsaktiviteter blandt medlemsstaterne om styrkelse af den tværsektorielle ungdomspolitik på nationalt plan inden for rammerne af EU-arbejdsplanen for ungdom
33. at indbyde interessenter, der repræsenterer andre sektorer, til arrangementer som f.eks. den europæiske ungdomsuge og EU-ungdomskonferencer, når det er relevant, og fremme feedback og drøftelser på tværs af sektorerne,

III. **Styrke synligheden af ungdomsarbejdets og de øvrige ungdomspolitiske redskabers værdi og dets supplerende rolle i forbindelse med effektivt at imødegå udfordringerne for unge**

OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE OG KOMMISSIONEN TIL:

34. at inddrage unge i vigtige politiske beslutninger, der vedrører dem, ved at benytte eksisterende eller nye kanaler for ungdomsdeltagelse, herunder den strukturerede dialog
35. at fremme anerkendelsen af ungdomsarbejde og ikkeformel læring og konkrete redskaber som f.eks. ungdomspasset yderligere i bl.a. beskæftigelses-, uddannelses- og kultursektoren samt blandt andre interessenter
36. at fremme anerkendelsen af ungdomsarbejde og valideringen af ikkeformel og uformel læring yderligere ved at udforske mulighederne for at fremme anvendelsen af ungdomspasset uden for programmet Erasmus+ som et nationalt anerkendelsesredskab, såfremt det er relevant
37. at fremme og regelmæssigt øge andre sektors opmærksomhed på resultaterne inden for professionelt og frivilligt ungdomsarbejde

38. at udvikle initiativer til at fremme kendskabet til, forståelsen af samt anvendelsen og anerkendelsen af frivilligt arbejde som en ikkeformel læringsproces
39. at støtte og fremme gennemførelsen af samarbejdsinitiativer mellem formelle og ikkeformelle læringsmiljøer med potentiale til at maksimere læringsudbyttet,

OPFORDERER KOMMISSIONEN TIL:

40. at skabe muligheder og støtte medlemsstaterne i deres anvendelse af ungdomspasset uden for programmet Erasmus+ som et nationalt anerkendelsesredskab, såfremt det er relevant.
-

BILAG

RÅDET MINDER OM DEN POLITISKE BAGGRUND FOR DETTE SPØRGSMÅL

Politisk baggrund

1. Rådets konklusioner om styrkelse af den sociale inklusion af unge, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse, og som bemærker, at der bør sikres en holistisk tilgang og et tværsektorielt samarbejde. Alle politikinstrumenter, foranstaltninger og tiltag bør koordineres på lokalt, regionalt, nationalt og europæisk plan og bør omfatte en bred vifte af interessenter inden for udformning og iværksættelse af foranstaltninger til social inklusion af unge ⁽¹⁾.
2. Rådets henstilling om oprettelsen af en ungdomsgaranti inden for rammerne af ungdomsbeskæftigelsespakken ⁽²⁾.
3. Rådets konklusioner om investering i uddannelse — et svar på »Nytænkning på uddannelsesområdet: investering i kvalifikationer for bedre socioøkonomiske resultater« og den årlige vækstundersøgelse 2013 ⁽³⁾.
4. Rådets henstilling om politikker, som skal mindske skolefrafald, der fremhæver behovet for sammenhængende politikker på tværs af sektorer med henblik på at styrke forbindelsen mellem uddannelsessystemerne og beskæftigelsessektoren ⁽⁴⁾.
5. Rådets henstilling om validering af ikkeformel og uformel læring ⁽⁵⁾.
6. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1288/2013 ⁽⁶⁾ om oprettelse af »Erasmus+«: EU-programmet for uddannelse, ungdom og idræt.

⁽¹⁾ EUT C 30 af 1.2.2014, s. 5.

⁽²⁾ EUT C 120 af 26.4.2013, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 64 af 5.3.2013, s. 5.

⁽⁴⁾ EUT C 191 af 1.7.2011, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT C 398 af 22.12.2012, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 50.

Rådets konklusioner om maksimal udnyttelse af den rolle, som breddeidræt spiller i udviklingen af tværfaglige kvalifikationer, især blandt unge

(2015/C 172/03)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION OG REPRÆSENTANTERNE FOR MEDLEMSSTATERNES REGERINGER, FORSAMLET I RÅDET,

SOM MINDER OM DEN POLITISKE BAGGRUND FOR DETTE SPØRGSMÅL, JF. BILAGET, OG ISÆR FØLGENDE:

1. Europa 2020-strategien og dens flagskibsinitiativer, der fremhæver behovet for at udstyre unge med de nødvendige kvalifikationer og kompetencer og at håndtere den høje ungdomsarbejdsløshed i Europa samt den sammenfattende rapport om midtvejsevalueringen af Europa 2020-strategien ⁽¹⁾, der blandt de vigtigste resultater anfører sportssektorens værdifulde rolle som et middel til social samhørighed og inklusion.
2. EU-arbejdsplanen for sport for 2014-2017 ⁽²⁾, der fremhæver det vigtige bidrag, som sporten yder til de overordnede mål i Europa 2020-strategien, i betragtning af sektorens stærke potentiale til at bidrage til intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. En af arbejdsplanens tre prioriteter — »sport og samfundet« — understreger sportens sammenhæng med beskæftigelse og uddannelse.
3. Rådets resolution af 20. juli 2006 om anerkendelse af værdien af ikkeformel og uformel læring på det europæiske ungdomsområde ⁽³⁾ fremhæver, at ikkeformel og uformel læring kan sætte unge i stand til at erhverve mere viden, flere kvalifikationer og kompetencer og bidrage til deres personlige udvikling, sociale inklusion og aktive borgerskab og dermed forbedre deres beskæftigelsesmuligheder, og at arbejdsgiverne, den formelle uddannelsessektor og civilsamfundet generelt bør sørge for at anerkende dette i højere grad.
4. Rådets henstilling af 20. december 2012 om validering af ikkeformel og uformel læring ⁽⁴⁾, der identificerer muligheder og mekanismer, der giver mulighed for, at viden, kvalifikationer og kompetencer, der er opnået gennem ikkeformel og uformel læring, kan spille en vigtig rolle med hensyn til at styrke beskæftigelsesegnheden og mobiliteten samt øge motivationen for livslang læring.

ANERKENDER, AT:

5. deltagelse i breddeidræt ⁽⁵⁾ først og fremmest er en fysisk fritidsaktivitet, men at det også har en yderligere merværdi med hensyn til at skabe et sundere og generelt et mere inklusivt og bæredygtigt samfund i Europa. Det kan udvikle positive sociale holdninger og værdier samt personlige kvalifikationer og kompetencer, herunder tværfaglige kvalifikationer ⁽⁶⁾, f.eks. evnen til at tænke kritisk, tage initiativer, løse problemer og samarbejde ⁽⁷⁾,
6. der er behov for at imødekomme de stigende krav til en avanceret videnbaseret økonomi, især med hensyn til udvikling af tværfaglige kvalifikationer og evnen til effektivt at anvende disse kvalifikationer på tværs af forskellige sektorer. I en tid med hurtigt skiftende behov på arbejdsmarkedet værdsætter arbejdsgiverne tværfaglige kvalifikationer højt, men påpeger ofte, at nyansatte mangler disse kvalifikationer,

⁽¹⁾ Dok. 16559/14.

⁽²⁾ EUT C 183 af 14.6.2014, s. 12.

⁽³⁾ EUT C 168 af 20.7.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 398 af 22.12.2012, s. 1.

⁽⁵⁾ »Breddeidræt«: organiseret idræt, der udøves af amatøridrætsudøvere på lokalt niveau, og idræt for alle. Kilde: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1288/2013 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 50).

⁽⁶⁾ Forskellige agenturer og organisationer har anført forskellige betegnelser for disse kvalifikationer, lige fra »nøglekompetencer« til »bløde kvalifikationer«, »overførbare kvalifikationer« eller »grundlæggende kvalifikationer«, »centrale arbejds kvalifikationer« eller »centrale beskæftigelses kvalifikationer«. Ifølge et glossar udviklet af det europæiske netværk for udvikling af politikker for livslang vejledning er tværfaglige kvalifikationer relevante for job og erhverv, der er forskellige fra dem, som man i øjeblikket har eller for nylig har haft. Disse kvalifikationer kan ligeledes opnås gennem ikkearbejdsrelaterede aktiviteter eller fritidsaktiviteter eller gennem deltagelse i uddannelse. Mere generelt er der tale om kvalifikationer, der er lært i en bestemt sammenhæng eller med henblik på at håndtere en særlig situation/et særligt problem, og de kan overføres til en anden sammenhæng.

⁽⁷⁾ COM(2012) 669 final.

7. for så vidt angår sportens bidrag til udvikling af tværfaglige kvalifikationer er der et uudnyttet potentiale, især for unge, da kvalifikationer, der er opnået gennem ikkeformel ⁽¹⁾ og uformel læring ⁽²⁾, er værdifulde for den personlige og faglige udvikling, herunder på arbejdsmarkedet og i forbindelse med livslang læring ⁽³⁾,
8. for så vidt angår anerkendelse af værdien af tværfaglige kvalifikationer, der er opnået gennem ikkeformel og uformel læring via breddeidræt, går de første skridt ud på at øge bevidstheden og skabe synlighed primært blandt deltagerne selv, forældre, frivillige og personale, men også i samfundet som helhed, herunder blandt arbejdsgivere.

UNDERSTREGER, AT:

9. sport yder et bidrag til Unionens strategiske mål om vækst, beskæftigelse og social samhørighed, herunder de presserende udfordringer, som Europa står over for lige nu, såsom den vedvarende høje ungdomsarbejdsløshed ⁽⁴⁾ i Europa. Med henblik på at udvikle det fulde potentiale af sport i denne henseende er det vigtigt at arbejde hen imod en tværsektoriel strategi, der involverer andre politikområder såsom uddannelse, ungdom og beskæftigelse, sociale anliggender og folkesundhed,
10. ikketraditionelle sportsgrene ⁽⁵⁾ er ofte særligt attraktive for unge, herunder unge med færre muligheder, og de muligheder, som disse tilbyder, kan undersøges yderligere,
11. kompetent personale, herunder frivillige, inden for breddeidræt er afgørende for at øge bevidstheden, frigøre mer-værdien og de fordele, den kan tilbyde med hensyn til at udvikle tværfaglige kvalifikationer.

OPFORDRER I DENNE FORBINDELSE EU-MEDLEMSSTATERNE TIL UNDER BEHØRIG HENSYNTAGEN TIL NÆRHEDSPRINCIPPET AT:

12. skabe større bevidsthed blandt interessenter inden for breddeidræt, i samfundet og blandt arbejdsgivere om, at tværfaglige kvalifikationer, der er opnået gennem deltagelse i breddeidræt, har en personlig, social og økonomisk mer-værdi, der kan anvendes i andre sektorer,
13. samarbejde og udveksle god praksis med andre relevante sektorer og mellem EU-medlemsstaterne om de positive sider af kvalifikationer, der er opnået uden for det formelle uddannelsessystem gennem ikkeformel og uformel læring inden for breddeidræt,
14. fremme udviklingen af viden, kvalifikationer og kompetencer hos kompetent personale, herunder frivillige, inden for breddeidræt med henblik på at fremme sociale og uddannelsesmæssige værdier samt tværfaglige kvalifikationer gennem breddeidræt,
15. tilskynde til innovative partnerskaber mellem formelle og ikkeformelle undervisningsudbydere samt på tværs af ungdoms- og sportssektorer for at udvikle læringsmetoder, der kan være brugbare i breddeidrætssektoren,
16. fremme selvevaluering af kvalifikationer, især blandt unge, hvilket omfatter tværfaglige kvalifikationer, der er opnået via breddeidræt, samt anvendelse af de mest almindelige pas- og CV-skabeloner vedrørende kvalifikationer, især Europass,
17. gøre brug af eksisterende ordninger, der skal gøre det muligt at validere kvalifikationer og erfaringer fra ikkeformel og uformel læring inden for sport,
18. forbedre unges overordnede deltagelse i breddeidræt yderligere, herunder unge med færre muligheder, på nationalt og lokalt plan og udnytte det positive potentiale af ikketraditionelle sportsgrene i denne henseende.

⁽¹⁾ Definition: »ikkeformel læring«: læring, der finder sted gennem planlagte aktiviteter (i form af mål for og tid afsat til læring), hvor en form for støtte til læring er til stede (f.eks. et forhold mellem elev og lærer), men som ikke er en del af det formelle uddannelsessystem. *Kilde:* EUT L 347 af 20.12.2013, s. 50

⁽²⁾ Definition: »uformel læring«: læring som følge af daglige aktiviteter i forbindelse med arbejde, familie og fritid, som ikke er tilrettelagt eller struktureret hvad angår mål, tid eller støtte til læring; den kan være utilsigtet set fra den lærendes perspektiv. *Kilde:* EUT L 347 af 20.12.2013, s. 50

⁽³⁾ Erfaringerne viser, at når det drejer sig om at opnå kvalifikationer uden for det formelle uddannelsessystem, vurderer 52 % af europæerne, at det er muligt at tilegne sig kvalifikationer, der senere kan anvendes i andre sektorer (f.eks. problemløsning, samarbejde med andre osv.). *Kilde:* Særnummer Eurobarometer 417 (2014) »Europæisk område for færdigheder og kvalifikationer«, s. 12.

⁽⁴⁾ Over 5 millioner unge (under 25 år) var arbejdsløse i EU-28-området i andet kvartal af 2014. Dette svarer til en arbejdsløshedsprocent på 21,7 %, mens NEET (unge, der hverken er i beskæftigelse eller under uddannelse) var på 13 %. *Kilde:* Eurostat

⁽⁵⁾ Nye former for sport, der er attraktive for unge, f.eks. gedefodbold, urban gymnastics og parkour, kørsel på skateboard/longboard, løb på trickrulleskøjter, kørsel på bmx, streetbasket, urban street dance.

OPFORDRER EUROPA-KOMMISSIONEN OG MEDLEMSSTATERNE TIL INDEN FOR DERES RESPEKTIVE KOMPETENCEOMRÅDER AT:

19. fremme værdien af tværfaglige kvalifikationer, som lærende har opnået gennem breddeidræt, så de kan anvendes effektivt på tværs af sektorer med henblik på beskæftigelse, læringsmobilitet og livslang læring,
20. anerkende og integrere de positive resultater af tværfaglige kvalifikationer, der er udviklet gennem breddeidrætssektoren, i de nationale og europæiske politikker og strategier vedrørende sport, ungdom, sociale anliggender, sundhed, uddannelse og beskæftigelse,
21. anerkende og støtte bidrag fra breddeidrætsorganisationer i forbindelse med adgangen til ikkeformelle læringsmuligheder,
22. undersøge mulighederne for at samarbejde med ungdomssektoren, især med hensyn til:
 - a) brugen af ikkeformelle læringsmetoder og -redskaber inden for sportssektoren
 - b) brugen af sportsaktiviteter i ikkeformelle læringsmetoder inden for ungdomssektoren
 - c) tilskyndelse til flere projekter, der er finansieret af den europæiske volontørtjeneste, og som omfatter unge frivillige fra nonprofitorganisationer i sportssektoren
 - d) brugen af sportsaktiviteter som et redskab til social inklusion og opsøgende arbejde, herunder med hensyn til dens bidrag til gennemførelsen af ungdomsgarantien i Europa,
23. tilskynde til initiativer bl.a. under den europæiske idrætsuge, hvis det er relevant, vedrørende den uddannelsesmæssige værdi af sport samt dens værdi i forbindelse med styrkelsen af socialt inklusive samfund,
24. samarbejde om at højne standarderne inden for træning og instruktion og inden for uddannelse af trænere og instruktører samt frivillige ved at fremme udvekslingen af oplysninger og erfaringer mellem beslutningstagere og sportsinteressenter,
25. støtte frivilligt arbejde inden for sport og øge bevidstheden om værdien af frivilligt arbejde inden for sport, navnlig i forbindelse med at erhverve tværfaglige kvalifikationer, anerkende frivilligt arbejde som en betydningsfuld form for ikkeformel læring og ved at styrke unge frivilliges nationale og grænseoverskridende mobilitet,
26. tilskynde til effektiv brug af EU's finansieringsinstrumenter såsom programmet Erasmus+ som en mulighed for at udvikle tværfaglige kvalifikationer, især blandt unge, samt styrke social inklusion, aktivt medborgerskab og øget deltagelse i breddeidræt,
27. gøre brug af opfølgingsprocessen i Rådets henstilling af 20. december 2012 om validering af ikkeformel og uformel læring til at behandle spørgsmålet om tværfaglige kvalifikationer, der erhverves gennem sport.

OPFORDRER EUROPA-KOMMISSIONEN TIL AT:

28. gennemføre en undersøgelse om sportens bidrag til unges beskæftigelsesegnethed i forbindelse med Europa 2020-strategien, herunder aspekter af tværfaglige kvalifikationer, der er opnået gennem deltagelse i breddeidræt,
29. integrere den sportslige dimension i eksisterende politiske drøftelser og arrangementer vedrørende kvalifikationer med henblik på at øge bevidstheden og undersøge mere konkrete måder til opnåelse af tværfaglige kvalifikationer i og gennem sport,
30. fortsætte, herunder inden for mandatet af de ekspertgrupper, der er nedsat ved EU-arbejdsplanen for sport, indsamlingen af data, bedste praksis og analysen af den sociale og økonomiske betydning af sport, og af hvordan breddeidræt bidrager til områder såsom beskæftigelse og uddannelse, herunder med fokus på udvikling af personlige og tværfaglige kvalifikationer,
31. lette udvekslingen af oplysninger og god praksis, effektiv peerlæring og netværkssamarbejde blandt medlemsstaterne, især med hensyn til udvikling af mere tilgængelig, attraktiv og diversificeret breddeidræt, især for unge.

OPFORDERER SPORTSBEVÆGELSEN TIL AT OVERVEJE AT:

32. skabe bevidsthed om, især blandt unge og deres forældre, at kvalifikationer, der opnås i og gennem sport, kan have en særlig værdi, der kan anvendes i andre sektorer,
 33. investere i kompetent personale, der anvender de mest tidssvarende metoder i arbejdet, så det er muligt for personalet at drage fuld nytte af de yderligere værdier, sport kan give, herunder kompetenceudvikling,
 34. øge bevidstheden blandt sportspersonale om de positive sider af tværfaglige kvalifikationer, der opnås i sportsaktiviteter gennem ikkeformel og uformel læring, og den generelle sociale og økonomiske merværdi af breddeidræt,
 35. undersøge mulighederne for samarbejde og udveksling af god praksis med ungdomsorganisationer, især med hensyn til anvendelsen af ikkeformelle læringsmetoder og -værktøjer i sportssektoren,
 36. udveksle bedste praksis om, hvordan man kan fremme og diversificere breddeidrætsbevægelsen, og udveksle god praksis med hensyn til at udvikle nye former for breddeidræt, f.eks. ikke-traditionelle sportsgrene.
-

BILAG

SOM MINDER OM DEN POLITISKE BAGGRUND FOR DETTE SPØRGSMAÅL

1. Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 18. december 2006 om nøglekompetencer for livslang læring ⁽¹⁾, hvor social kompetence er forbundet med personligt og socialt velfærd, hvilket kræver forståelse af, hvordan et individ kan sikre optimal fysisk og åndelig sundhed, herunder som en ressource for en selv, ens familie og ens umiddelbare sociale miljø, og viden om, hvordan en sund livsstil kan bidrage hertil. For vellykkede interpersonelle og sociale relationer er det vigtigt at forstå de bredt accepterede adfærdsmønstre og vaner i forskellige samfund og miljøer (f.eks. på arbejdsmarkedet). Nøglekvalifikationer inden for denne kompetence består i evnen til at kommunikere konstruktivt i forskellige miljøer, at udvise tolerance, at udtrykke og forstå forskellige synspunkter, at forhandle på en tillidsvækkende måde og at føle empati. Et individ bør være i stand til at klare stress og frustration, til at ytre disse på en konstruktiv måde og til at sondre mellem privatliv og arbejdsliv.
2. De europæiske retningslinjer for validering af ikkeformel og uformel læring ⁽²⁾ understreger, at validering af ikkeformel og uformel læring i stigende grad ses som en måde til at forbedre livslang og livsbred læring. Flere europæiske lande understreger vigtigheden af at synliggøre og værdsætte læring, der finder sted uden for de formelle uddannelsesinstitutioner, f.eks. på arbejdspladsen, i forbindelse med fritidsaktiviteter og i hjemmet.
3. Rådets konklusioner af 18. november 2010 om sportens rolle som kilde til og drivkraft for aktiv social inklusion ⁽³⁾ fremhæver, at adgang til og deltagelse i forskellige aspekter af sport er vigtig for den personlige udvikling, den enkeltes følelse af identitet og tilhørsforhold, fysisk og psykisk velvære, status, sociale kompetencer og netværk, interkulturel kommunikation og beskæftigelsesegnethed.
4. Rådets konklusioner af 29. november 2011 om den rolle, som frivilligt arbejde inden for sport kan spille med hensyn til at fremme aktivt medborgerskab ⁽⁴⁾, understreger behovet for at fremme frivilligt arbejde inden for sport som et vigtigt redskab til at forbedre kompetencer og kvalifikationer, også i form af ikkeformel og uformel læring.
5. Rådets konklusioner af 15. februar 2013 om investering i uddannelse — et svar på Nytænkning på uddannelsesområdet: investering i kvalifikationer for bedre socioøkonomiske resultater og den årlige vækstundersøgelse 2013 ⁽⁵⁾ opfordrer medlemsstaterne til at indføre foranstaltninger til at udvikle tværfaglige kvalifikationer og kompetencer, jf. Rådets henstilling fra 2006 om nøglekompetencer for livslang læring.
6. Rådets konklusioner af 26. november 2013 om sportens bidrag til EU's økonomi og navnlig til at bekæmpe ungdomsarbejdsløshed og skabe social inklusion ⁽⁶⁾ anerkender, at ved at engagere sig i sporten opnår unge særlige personlige og faglige kvalifikationer og kompetencer, som gør dem mere beskæftigelsesegnede. Disse omfatter: at lære at lære, sociale og medborgerlige kompetencer, lederskab, kommunikation, teamwork, disciplin, kreativitet og iværksætterånd.

⁽¹⁾ EUT L 394 af 30.12.2006, s. 10.

⁽²⁾ Europæiske retningslinjer for validering af ikkeformel og uformel læring. Cedefop (2009).

⁽³⁾ EUT C 326 af 3.12.2010, s. 5.

⁽⁴⁾ EUT C 372 af 20.12.2011, s. 24.

⁽⁵⁾ EUT C 64 af 5.3.2013, s. 5.

⁽⁶⁾ EUT C 32 af 4.2.2014, s. 2.

Rådets konklusioner om kulturelle og kreative krydsninger for at stimulere innovation, økonomisk bæredygtighed og social integration

(2015/C 172/04)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

SOM ANERKENDER,

1. at de kulturelle og kreative sektorer er en kilde til både kulturel og økonomisk værdi. I de seneste år er der udført et betydeligt arbejde for at etablere de kulturelle og kreative sektorer som en integreret del af Europas samfund og økonomi og som en kilde til vækst, beskæftigelse og velstand. Deres bredere bidrag er dog endnu ikke blevet fuldt anerkendt, især hvad angår kulturens og den kunstneriske kreativitetens potentiale til at skabe innovation i andre sektorer af økonomien, i samfundet som helhed og til gavn for menneskers trivsel
2. at krydsningerne mellem de kulturelle og kreative sektorer og andre sektorer kan ses som en proces, der kombinerer viden og færdigheder, der er specifikke for de kulturelle og kreative sektorer, med andre sektorer for at skabe innovative og intelligente løsninger på nutidens samfundsmæssige udfordringer
3. at kulturelle og kreative krydsninger kan være til gensidig gavn for alle involverede sektorer, hvis sektorerne deltager på lige fod,

FINDER,

4. at kulturelle og kreative krydsninger til andre sektorer kan medføre en lang række fordele ⁽¹⁾, blandt andet:

- forbedring af kundepleje, medarbejdertilfredshed og organisationseffektivitet inden for erhvervssektorer og offentlige sektorer ved at inddrage designere, kunstnere og andre kreative aktører i udviklingen af innovative og brugervenlige løsninger og ved at oprette tværfaglige teams
- øgning af elevernes fremmøde og resultater, fremme af kreativ læring og elevernes trivsel samt forbedring af forældrenes engagement gennem inddragelse af kunstnere og kreative aktører i skolernes aktiviteter
- nedbringelse af sundhedsudgifter og hospitalsindlæggelser ved at forbedre forebyggelse af sygdomme og patienternes rehabiliteringsproces gennem kunstneriske og kreative arbejdsmetoder
- fornyelse af industriområder og byarealer og fremme af turismen ved at inddrage kultur og kreativitet i langsigtede lokale og regionale udviklingsstrategier
- øgning af miljøbevidst adfærd blandt forbrugere og fremstillingsindustrier, reduktion af energiforbruget og anvendelsen af ressourcer ved at inddrage designere, kunstnere og andre kreative aktører i genanvendelse og opkvalificerende genbrug af affaldsmaterialer for at skabe nye, innovative og funktionelle produkter med merværdi
- forbedring af social inklusion og samfundslivet gennem kulturelle og kreative aktiviteter og ved at integrere moderne arkitektur, kunst og design i det offentlige rum samt bygninger af kulturel og historisk værdi,

NOTERER SIG,

5. at der mangler bevidsthed om potentialet ved at kombinere kunst, kultur og kreativitet med teknologi, videnskab og erhvervsliv, og at der er utilstrækkelig udveksling af god praksis. Navnlige er kulturens og kunstens katalysatoreffekt på innovation stadig undervurderet og derved utilstrækkeligt udnyttet
6. at krydsninger finder sted ved skæringspunkterne mellem forskellige sektorer. Sektorer og politikker er imidlertid ofte stadig organiseret i siloer, hvilket hæmmer mulighederne for synergier og skabelsen af innovative løsninger. For at imødegå silotænkning og fremme krydsninger er der behov for en omfattende strategisk tilgang, der inddrager alle aktører fra lokalt plan til EU-plan

⁽¹⁾ På grundlag af »Policy Handbook on Promotion of Creative Partnerships«, der er udarbejdet af arbejdsgruppen vedrørende den åbne koordinationsmetode (2014), http://ec.europa.eu/culture/library/reports/creative-partnerships_en.pdf

7. at der er behov for pålidelige og sammenlignelige data om kulturelle og kreative krydsninger, som vil muliggøre en indsamling og analyse af disses bidrag til den samlede økonomi og deres indvirkning på samfundet mere generelt på alle niveauer
8. at udviklingen af kreative færdigheder og kritisk tænkning gennem formel uddannelse samt ikkeformel og uformel læring sætter enkeltpersoner i stand til bedre at opfylde kravene i et stadig mere mangfoldigt og videnbaseret samfund samt på et krævende arbejdsmarked under hastig forandring
9. at Europas digitale indre marked bør styrke skabelsen og udbredelsen af kvalitetsindhold, der næres ved Europas kulturelle og sproglige mangfoldighed, og sikre en afbalanceret ramme for rettigheder og pligter i hele værdikæden
10. at investeringer i de kulturelle og kreative sektorer ofte opfattes som risikable og flygtige, da de er baseret på immaterielle aktiver. Der er derfor behov for innovative finansielle instrumenter, der specifikt er rettet mod de kulturelle og kreative sektorer, som styrker deres kapacitet til at indgå i samarbejde på tværs af sektorer, herunder på internationalt plan,

OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE OG KOMMISSIONEN TIL INDEN FOR DERES RESPEKTIVE KOMPETENCEOMRÅDER OG I FULD OVERENSSTEMMELSE MED NÆRHEDSPRINCIPPET

11. at øge bevidstheden hos alle interessenter, især politiske beslutningstagere, kreative aktører, industrien, virksomheder og investorer, på den kulturelle, økonomiske og samfundsmæssige værdi af kreativitet og innovation gennem samarbejde på tværs af sektorer. Med henblik herpå er det vigtigt at fremme den generelle formidling af information om god praksis, resultater og indhøstede erfaringer fra samarbejde på tværs af sektorer samt ekspertnetværk og peerlæring
12. at bekæmpe silotænkning inden for traditionelle politikområder ved at inddrage kultur og kunstnerisk kreativitet bedre i strategier for økonomisk vækst, socialpolitikker, by- og regionaludvikling samt bæredygtig udvikling
13. at fortsætte med at kortlægge eksisterende politikker og tendenser vedrørende kulturelle og kreative krydsninger og forbedre dataindsamlingen for at styrke evidensbaseret politisk beslutningstagning. Dette omfatter udvikling af nye metoder til at måle kulturelle og kreative krydsninger til andre industrier for bedre at fastholde deres innovative input og forstå deres bredere virkning
14. at fremme kreative økosystemer og tværfaglige miljøer for de kulturelle og kreative sektorer gennem strukturer som f.eks. innovations- og erhvervscentre, startupacceleratorer, inkubatorer, kreative centre, coworkingområder og netværksprogrammer
15. at fremme kulturelle og kreative klynger og netværk på tværs af sektorer på nationalt, europæisk og internationalt plan for at give den kulturelle og kreative eksport en saltvandsindsprøjtning og forbedre adgangen til nye markeder
16. at tilskynde til anvendelsen af ikketeknologisk og social innovation samt serviceinnovation inden for traditionelle industrier for eksempel ved at indføre en designtænkningstilgang⁽¹⁾ og kulturbaseret kreativitet i disse industrier
17. at opfordre de kulturelle og kreative sektorer til at udnytte det fremtidige digitale indre markeds muligheder,

OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE TIL I FULD OVERENSSTEMMELSE MED NÆRHEDSPRINCIPPET

18. at fremme kulturelle og kreative krydsninger på lokalt og regionalt plan, så vidt muligt på grundlag af eksisterende initiativer, i tæt samarbejde med lokale operatører, NGO'er, organisationer og virksomheder. Det kunne også overvejes at skabe tværfaglige klynger med aktiv inddragelse af lokale og regionale myndigheder
19. at støtte initiativer, som fremmer fælles fortalervirksomhed for de kulturelle og kreative sektorer med henblik på at bekæmpe sektorsiloer og udvikle omfattende strategiske tilgange

⁽¹⁾ Designtænkning kan beskrives som en form for løsningsfokuseret tænkning, der begynder med et mål (en bedre fremtidig situation) frem for et forsøg på at løse et bestemt problem. Den giver en omfattende og kreativ tilgang, som kan anvendes til at løse en lang række situationer, især af kompleks eller uventet karakter.

20. at fremme anvendelsen af designtænkningstilgangen i den offentlige sektor i forbindelse med komplekse spørgsmål og udvikle brugercentrerede og effektive tjenester ⁽¹⁾
21. at fremme gunstige betingelser for, at de kulturelle og kreative sektorer yderligere kan udvikle deres potentiale i forbindelse med partnerskaber på tværs af sektorer, blandt andet ved at tage hensyn til anbefalingerne fra European Creative Industries Alliance ⁽²⁾, gennem relevante foranstaltninger, herunder:
- innovative finansielle instrumenter, der er skræddersyet til sektorernes behov og særlige forhold, som f.eks. kreative innovationskuponordninger ⁽³⁾, startkapital ⁽⁴⁾, crowdfunding, lånegarantiordninger, risikokapitalfonde (såsom business angels og venturekapital) og bidrag, der skal tilbagebetales ⁽⁵⁾, for at diversificere den finansielle støtte til de kulturelle og kreative sektorer. Pilotprojekter, som støtter eksperimentering og risikotagning som en måde at fremme innovation på, kunne også overvejes
 - udveksling af platforme og videreuddannelse for investorer med henblik på at øge disses bevidsthed om de kulturelle og kreative sektorer og for de aktører, der arbejder i disse sektorer, med henblik på at udvikle deres ledelsesmæssige og erhvervmæssige færdigheder
22. at fremme udviklingen af tværfaglige færdigheder, såsom kreativitet, kulturel bevidsthed og iværksætterånd, i formel uddannelse og i ikkeformel læring. Eventuelt at fremme tilgange på tværs af sektorer mellem forskellige områder på videregående uddannelsesinstitutioner, for eksempel gennem fælles programmer mellem kunst og kultur, videnskab, ingeniørvidenskab, teknologi, erhvervsområdet og andre relevante områder,

OPFORDRER KOMMISSIONEN TIL

23. at udvikle en omfattende strategisk tilgang for at give de kulturelle og kreative industriers konkurrenceevne og udvikling en saltvandindsprøjtning og samtidig understrege deres rolle i den generelle innovationsproces på tværs af alle industrier
24. bedre at tilpasse og formidle information om eksisterende EU-programmer og -midler til de kulturelle og kreative sektorer for at styrke krydsningerne til andre politikområder
25. at overveje at anvende eksisterende midler, der er til rådighed inden for rammerne af EU-programmer såsom Horisont 2020, Connecting Europe-faciliteten, Erasmus+, Cosme og Et Kreativt Europa til krydsningsprojekter, der er rettet mod f.eks.:
- at støtte tværfaglige teams bestående af kunstnere, forskere og teknologer
 - at støtte ikketeknologisk innovation, social innovation og serviceinnovation bedre
 - at udvikle tværfaglige færdigheder som f.eks. kritisk tænkning og initiativtagning
 - at støtte kunstnerisk praksis inden for byudvikling som led i intelligente og kreative byer
 - at fremme en brugercentreret tilgang til modernisering af offentlige serviceydelser, f.eks. gennem anvendelse af designtænkning

og omgående at fortsætte de forberedende tiltag, der er nødvendige for at etablere garantifaciliteten for de kulturelle og kreative sektorer ⁽⁶⁾ i 2016

⁽¹⁾ Baseret på »Gennemførelse af en handlingsplan for designdrevet innovation« (SWD (2013) 380 final).

⁽²⁾ European Creative Industries Alliance (ECIA) (alliance mellem de kreative industrier i Europa) er et integreret politisk initiativ, som blev etableret af Kommissionen og varede fra 2012 til 2014. Formålet var at afprøve og evaluere nye innovative politikinstrumenter til kreative industrier og udarbejde konkrete anbefalinger.

⁽³⁾ Kreative innovationskuponordninger er små kreditbeløb, som regeringer stiller til rådighed for små og mellemstore virksomheder til køb af tjenester, der bibringer deres forretningsvirksomhed innovation (nye produkter, tjenester eller processer) (ECIA-anbefaling).

⁽⁴⁾ Startkapital har til formål at støtte virksomheder i at komme fra idé- eller prototypestadiet til de første kommercielle indtægter. Den er fokuseret på de meget tidlige stadier af nye innovative virksomheder, hvor risikoen er høj.

⁽⁵⁾ Bidrag, der skal tilbagebetales, er et nyt instrument, der finansieres af offentlige myndigheder. Et udvalgt projekt får på samme tid en dobbelt finansiering, der består af et lån uden omkostninger og et »bidrag, der skal tilbagebetales«, som den modtagende virksomhed helt eller delvis skal tilbagebetale afhængigt af, hvordan virksomheden klarer sig i udnyttelsesperioden (ECIA-anbefaling).

⁽⁶⁾ Garantifaciliteten for de kulturelle og kreative sektorer er et finansielt instrument, der er oprettet af programmet Et Kreativt Europa (2014-2020). Dens formål er at lette adgangen til finansiering for mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder og organisationer inden for kulturelle og kreative sektorer i Europa.

26. at fortsætte det arbejde, der blev indledt af tjenestegrenene såsom Eurostat og Det Fælles Forskningscenter, om at producere information og data om de kulturelle og kreative krydsningers bidrag til andre økonomiske sektorer og politikområder såvel som til den generelle vækst,

INDVILLIGER I

27. at gøre status over disse konklusioner i 2018. Formålet med denne status vil være at evaluere de fremskridt, der er gjort af medlemsstaterne og Kommissionen som led i opfølgningen af konklusionerne ⁽¹⁾. Medlemsstaterne bør høres om formen og omfanget af arbejdet, som bør være overkommeligt og anvendeligt.

⁽¹⁾ Tidligere eksempler omfatter status over Rådets konklusioner fra 2012 om kulturforvaltning, der fandt sted i 2015.

Rådets konklusioner om, hvilken rolle førskoleundervisningen og primæruddannelsen spiller i skabelsen af kreativitet, innovation og digital kompetence

(2015/C 172/05)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION

HENVISER I FORBINDELSE MED EU'S BESTRÆBELSER PÅ AT OPBYGGE EN DIGITAL ØKONOMI ⁽¹⁾

TIL:

1. henstillingen fra Europa-Parlamentet og Rådet af 18. december 2006 om nøglekompetencer for livslang læring, der fastlægger den viden samt de færdigheder og holdninger, der er nødvendige for at udvikle den digitale kompetence ⁽²⁾ som en af de nøglekompetencer, ethvert individ har brug for, for at opnå personlig udfoldelse og udvikling, blive aktive medborgere, blive socialt integreret og begå sig på arbejdsmarkedet ⁽³⁾, og som fremhæver uddannelsesområdet centrale rolle for at sikre, at alle unge får mulighed for at udvikle og forbedre en sådan kompetence
2. konklusionerne vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, den 22. maj 2008 om fremme af kreativitet og innovation gennem uddannelse og erhvervsuddannelse, der navnlig understregede den afgørende rolle, lærere og læringsmiljøet har at spille i motiveringen af og støtten til det enkelte barns kreative potentiale ⁽⁴⁾
3. Rådets konklusioner af 12. maj 2009 om en strategiramme for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet ⁽⁵⁾, hvori fremme af kreativitet og innovation på alle uddannelsesniveauer fastsættes som en af rammens fire strategiske mål, og hvori tilegnelsen af tværgående nøglekompetencer som f.eks. digital kompetence identificeres som en central udfordring i denne henseende
4. Rådets konklusioner af 27. november 2009 om mediekendskab i det digitale miljø, som understregede behovet for at fremme ikke blot større adgang til, men også ansvarlig anvendelse af nye teknologier ⁽⁶⁾
5. Rådets konklusioner af 20. maj 2011 om førskolepædagogik ⁽⁷⁾, som anerkendte, at førskoleundervisning og børnepassningsordninger af høj kvalitet supplerer familiens centrale rolle og skaber det nødvendige grundlag for sprogtilegnelse, vellykket livslang læring, social integration, personlig udvikling og beskæftigelsesegnethed og samtidig virker fremmende for tilegnelsen af både erkendelsesmæssige og ikkeerkendelsesmæssige færdigheder
6. Rådets konklusioner af 29. november 2011 om kulturelle og kreative kompetencer og deres betydning for opbygning af intellektuel kapital i Europa ⁽⁸⁾, som anerkendte sådanne kompetencer som kilder til bæredygtig og inklusiv vækst i Europa, især gennem udvikling af innovative produkter og tjenesteydelser
7. Rådets konklusioner af 29. november 2011 om beskyttelse af børn i den digitale verden ⁽⁹⁾, der understregede betydningen af at gøre børnene bevidste om de potentielle risici, de møder i den digitale verden, og opfordrer til at fremme en konsekvent undervisning i onlinesikkerhed og mediekendskab både i skolerne og førskoleundervisningen og i børneinstitutioner
8. Rådets konklusioner af 26. november 2012 om læse- og skrivefærdighed, der påpegede, at indvirkningen af ny teknologi på læse- og skrivefærdighed ikke er blevet fuldt udnyttet i uddannelsessystemerne, og at en revision af undervisningsmateriale og -metoder på baggrund af den øgede digitalisering og støtte til lærernes brug af ny pædagogik kan øge lærernes motivation ⁽¹⁰⁾

⁽¹⁾ Det Europæiske Råds konklusioner af 24.-25. oktober 2013 (EUCO 169/13, afsnit I, navnlig punkt 1-12).

⁽²⁾ »Den digitale kompetence omfatter en sikker og kritisk brug af informationssamfundets teknologier (IST) til arbejde, fritid og kommunikation. Den understøttes af basale færdigheder i IKT: brugen af en computer til at hente, vurdere, lagre, producere, præsentere og udveksle oplysninger og til at kommunikere og deltage i samarbejdsnet via internet« osv.

⁽³⁾ EUT L 394 af 30.12.2006, s. 10.

⁽⁴⁾ EUT C 141 af 7.6.2008, s. 17.

⁽⁵⁾ EUT C 119 af 28.5.2009, s. 2.

⁽⁶⁾ Dok. 15441/09.

⁽⁷⁾ EUT C 175 af 15.6.2011, s. 8.

⁽⁸⁾ EUT C 372 af 20.12.2011, s. 19.

⁽⁹⁾ EUT C 372 af 20.12.2011, s. 15.

⁽¹⁰⁾ EUT C 393 af 19.12.2012, s. 1.

9. Rådets konklusioner af 26. november 2012 om den europæiske strategi for et bedre internet for børn ⁽¹⁾, som lagde vægt på den vigtige rolle, uddannelsessektoren og forældrene spiller, når det gælder om at hjælpe børn med på en sikker og gavnlig måde at udnytte de muligheder, som internettet tilbyder, samt læreres og forældres behov for at holde trit med de nye teknologier, der er i konstant udvikling
10. Rådets konklusioner af 20. maj 2014 om effektiv læreruddannelse, der fremhævede betydningen af, at lærere selv erhverver sig tilstrækkelig indsigt i digitale læringsværktøjer og åbne uddannelsesressourcer for at kunne anvende dem effektivt i deres undervisning og dermed give de lærende mulighed for at udvikle deres digitale kompetence ⁽²⁾,

OG ANERKENDER I LYSET AF ANDRE BAGGRUNDSOPLYSNINGER, JF. BILAGET TIL DISSE KONKLUSIONER,

FØLGENDE:

1. fremme af kreativitet, innovation og digital kompetence gennem uddannelse i barnets første år ⁽³⁾ kan give fordele senere ved at skabe grundlaget for yderligere læring, ved at gøre det muligt for viden at udvikles til et langt højere niveau og ved generelt at forbedre det enkelte barns evne til at udvikle kreativ og kritisk tankegang og blive en ansvarlig borger i morgendagens Europa, der kan leve op til udfordringerne i en stadig mere sammenkoblet og globaliseret verden
2. evnen til at innovere og udvikle nye produkter og tjenesteydelser er i vid udstrækning baseret på at høste fordelene ved den digitale revolution, som forandrer økonomier og samfund i en forbløffende fart, hvilket betyder, at økonomisk fremgang i de kommende årtier bl.a. vil afhænge af borgere, der udviser kreative og innovative evner og besidder stor digital kompetence
3. for at imødekomme den stigende efterspørgsel efter digitalt kompetente brugere og IKT-fagfolk, er Europa nødt til at reagere på udfordringen om at give alle borgere mulighed for at frigøre deres kreative eller innovative potentiale og udvikle deres digitale kompetence gennem livslang læring,

OG ER DERFOR ENIGT OM FØLGENDE:

med hensyn til kreativitet og innovation:

1. Uddannelsessystemerne samt ikkeformel og uformel læring spiller en afgørende rolle i udviklingen af kreative og innovative evner fra en tidlig alder som nøgelfaktorer, ikke alene i styrkelsen af den fremtidige økonomiske konkurrenceevne og beskæftigelsesegnethed, men i lige så høj grad for at fremme personlig udfoldelse og udvikling, social integration og aktivt medborgerskab.
2. Lærere og førskolepædagoger har en grundlæggende rolle at spille for at stimulere børns nysgerrighed, opfindsomhed og vilje til at eksperimentere og for at hjælpe dem med at udvikle ikke blot grundlæggende færdigheder og specifik viden, men også de tværgående kompetencer, der er forudsætningen for kreativitet og innovation, f.eks. kritisk tænkning, problemløsning og initiativtagning.
3. Læring gennem leg, som kan omfatte spil og digitale redskaber med pædagogisk værdi, fremmer ikke alene fantasi, intuition og et udforskende sind, men også evnen til at samarbejde og løse problemer og er derfor vigtig for det enkelte barns udvikling og læring, især i de første år.
4. Alt dette har vigtige konsekvenser for moderniseringen af pædagogiske metoder, undervisningsmateriale og læringsmiljøet samt for læreres og førskolepædagogers grunduddannelse og løbende faglige udvikling, så de kan stimulere kreativitet og innovation hos børn ved at vise disse aspekter i deres egen undervisning.

og med hensyn til digital kompetence:

5. Selv om digitale værktøjer ikke kan erstatte grundlæggende aktiviteter, erfaringer og materialer fra klasseværelset, kan adgangen til sådanne værktøjer og deres inddragelse i indlærings- og læringsprocesserne, hvor det er relevant, bidrage til at fremme sidstnævntes kvalitet og effektivitet samt til at øge elevernes motivation, forståelse og læringsresultater.

⁽¹⁾ EUT C 393 af 19.12.2012, s. 11.

⁽²⁾ EUT C 183 af 14.6.2014, s. 22.

⁽³⁾ De uddannelsesperioder, der er omhandlet i disse konklusioner, svarer stort set til:

- ISCED-niveau 0.2 (førskoleuddannelse): »Uddannelse med henblik på at støtte tidlig udvikling som forberedelse til deltagelse i skole og samfund. Programmer for børn fra 3 år til skolestart.«
- ISCED-niveau 1 (primæruddannelse): »Programmer, der typisk har til formål at udstyre eleverne med grundlæggende færdigheder i læsning, skrivning og matematik og at udgøre et solidt grundlag for læring.«

6. Effektiv og alderssvarende udvikling af digital kompetence i førskoleundervisningen og primæruddannelsen har vigtige konsekvenser for så vidt angår pædagogiske metoder, vurdering, pædagogiske ressourcer og læringsmiljøer samt i forbindelse med at mindske den digitale kløft.
7. Lige så vigtigt er dets indvirkning på grunduddannelsen og den løbende faglige udvikling af både lærere og førskolepædagoger for at sikre, at de udvikler kapaciteten, metoderne og færdighederne til at fremme effektiv og ansvarlig brug af nye teknologier til pædagogiske formål og til at støtte børn i at udvikle digital kompetence.
8. I en verden, hvor mange børn ofte er ret fortrolige med digitale medier, spiller uddannelse ligeledes en vigtig rolle med hensyn til at fremme sikker og ansvarlig brug af digitale værktøjer og udvikle mediekendskab, dvs. evnen til ikke kun at få adgang til digitalt skabt indhold, men endnu vigtigere til at fortolke, anvende, dele, udvikle og kritisk vurdere dette indhold,

OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE TIL UNDER BEHØRIG HENSYNTAGEN TIL NÆRHEDSPRINCIPPET OG DEN INSTITUTIONELLE AUTONOMI:

med hensyn til kreativitet og innovation:

1. at tilskynde uddannelsesinstitutionerne for lærere og førskolepædagoger samt udbydere af efteruddannelsesforløb til at tilpasse deres programmer, så der kan inddrages nye læringsværktøjer og udvikles hensigtsmæssige pædagogiske metoder til at fremme kreativitet og innovation fra en tidlig alder
2. at tilskynde uddannelsesudbydere eller eventuelt de relevante myndigheder til at stille tilstrækkeligt udstyr til rådighed for skoler og førskoleinstitutioner for at fremme kreative og innovative evner
3. at tilskynde udbydere af grunduddannelse og løbende faglig udvikling for både lærere og førskolepædagoger til at overveje effektive metoder til at fremme nysgerrighed, eksperimentering, kreativ og kritisk tænkning og kulturel forståelse, for eksempel gennem kunst, musik og teater, og til at udforske potentialet i kreative partnerskaber
4. at fremme udviklingen af formelle, ikkeformelle og uformelle læringsaktiviteter for børn, der skal fremme kreativitet og innovation, men samtidig anerkender den vigtige rolle, som forældrene og familien spiller

og med hensyn til digital kompetence:

5. at lette adgangen til og fremme IKT og udviklingen af digital kompetence gennem alderssvarende eksponering for og inddragelse af digitale værktøjer i førskoleundervisningen og primæruddannelsen, idet forældrenes og familiens vigtige rolle samt de forskellige læringsbehov på forskellige alderstrin anerkendes
6. at fremme udviklingen og brugen af digitale værktøjer til undervisningsformål og af pædagogiske metoder, der kan bidrage til kompetenceforbedring på alle områder — herunder navnlig læse- og skrivefærdighed, talfærdighed, matematik, naturvidenskab, teknologi og fremmedsprog — med henblik på at tackle nogle af de udfordringer, der er fremhævet i de seneste internationale undersøgelser ⁽¹⁾
7. at tilskynde uddannelsesudbydere eller eventuelt de relevante myndigheder til at stille tilstrækkeligt udstyr til rådighed for skoler og førskoleinstitutioner til at fremme alderssvarende udvikling af digital kompetence, navnlig ved at levere flere forskellige digitale værktøjer og infrastrukturer
8. at tilskynde undervisere i lærer- og førskolepædagoguddannelsen, lærere, førskolepædagoger og skoleledere — gennem både grunduddannelsen og den løbende faglige udvikling — til selv at udvikle deres digitale kompetence til et tilstrækkeligt niveau, herunder evnen til at anvende IKT til undervisningsformål, samt til at udarbejde effektive metoder til at fremme mediekendskab fra en tidlig alder

⁽¹⁾ PISA-resultaterne fra 2012 (test af 15-årige elever i læsning, matematik og naturvidenskab) viser fremskridt hen imod 2020-benchmarket på højst 15 % af elever, der klarer sig dårligt i de grundlæggende færdigheder, selv om EU som helhed sakker alvorligt bagud på matematikområdet. Der opfordres til en vedvarende indsats på alle områder, navnlig hvad angår elever med lav socioøkonomisk status. Resultaterne af den første europæiske undersøgelse af sprogkundskaber (2012) viser et generelt lavt kundskabsniveau i både det første og det andet fremmedsprog, der blev testet, selv om det varierer fra medlemsstat til medlemsstat.

9. at udforske digitale værktøjers potentiale til støtte for læring i forskellige sammenhænge og tilbyde mere individualiserede læringstilgange, der kan tilgodese en bred vifte af evner — fra de meget talentfulde børn til børn med utilstrækkelige færdigheder — samt børn med svag baggrund og børn med særlige behov
10. at fremme kommunikation og samarbejde mellem skoler og mellem lærere på regionalt, nationalt, europæisk og internationalt plan, herunder via *eTwinning*
11. at undersøge potentialet for at samarbejde med open source-samfundet om innovative pædagogiske værktøjer og digital kreativitet
12. at gøre bestræbelser på at fremme medieundervisning og -kendskab, navnlig sikker og ansvarlig brug af digitale teknologier, i førskoleundervisning og primæruddannelse,

OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE OG KOMMISSIONEN TIL:

1. at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger og initiativer med henblik på at fremme kreativitet, innovation og digital kompetence i førskoleundervisningen og primæruddannelsen, idet europæiske ressourcer såsom programmet Erasmus+ og den europæiske struktur- og investeringsfond udnyttes optimalt til at støtte disse foranstaltninger og initiativer
2. at fremme og udvikle samarbejde, udveksling af god praksis og gensidig læring i at fremme kreativitet, innovation og digital kompetence i førskoleundervisningen og primæruddannelsen og via ikkeformel og uformel læring
3. gennem forskning at identificere eksempler på metoder og praksis for lærere og førskolepædagoger på hvert trin i førskoleundervisningen og primæruddannelsen, der mest effektivt hjælper børn med at udvikle kreative og innovative evner samt digital kompetence; i den forbindelse overveje at gennemføre nøgleprincipperne i kvalitetsrammen for førskoleundervisningen og børnepasningsordninger, hvor det er relevant,

OG OPFORDRER KOMMISSIONEN TIL:

1. at fortsætte det igangværende arbejde i »ET2020«-arbejdsgrupperne om tværfaglige kvalifikationer samt digital læring og e-læring for at fremme kreativitet, innovation og digital kompetence, hvor det er relevant, fra en tidlig alder
 2. at fremme samarbejde og gensidig læring på europæisk plan, både som led i »ET2020«-strategirammen og via programmet Erasmus+
 3. at fortsætte overvågningen af de områder, der er nævnt i disse konklusioner, inden for rammerne af eksisterende værktøjer og rapporter, idet yderligere administrative byrder undgås.
-

BILAG

Andre baggrundoplysninger

1. Den endelige rapport fra EU-ekspertgruppen på højt plan vedrørende læse- og skrivefærdighed, september 2012 ⁽¹⁾.
2. Meddelelse fra Kommissionen af 25. september 2013 om »Åbning af uddannelsessektoren: Innovativ undervisning og læring for alle ved hjælp af nye teknologier og åbne uddannelsesressourcer« ⁽²⁾.
3. Europa-Kommissionens publikation fra 2013: »Comenius — Eksempler på god praksis« ⁽³⁾.
4. Publikation fra Europa-Kommissionen, Det Europæiske Skolenetværk og universitetet i Liège fra 2013: »Undersøgelse af skoler — IKT i undervisningen« ⁽⁴⁾.
5. OECD's publikation fra 2013: »Innovative læringsmiljøer« ⁽⁵⁾.
6. Den europæiske konference på højt plan om »Uddannelse i den digitale tidsalder«, der blev afholdt den 11. december 2014 i Bruxelles.
7. Rapporten fra 2014 fra den tematiske arbejdsgruppe om førskoleundervisning med titlen »Forslag til nøgleprincipper for en kvalitetsramme for førskoleundervisningen og børnepasningsordninger« ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Se http://ec.europa.eu/education/policy/school/doc/literacy-report_en.pdf

⁽²⁾ 14116/13 + ADD 1.

⁽³⁾ Se http://ec.europa.eu/education/library/publications/2013/comenius_en.pdf

⁽⁴⁾ Se <https://ec.europa.eu/digital-agenda/sites/digital-agenda/files/KK-31-13-401-EN-N.pdf>

⁽⁵⁾ Se http://www.oecd-ilibrary.org/education/innovative-learning-environments_9789264203488-en

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/education/policy/strategic-framework/archive/documents/ecec-quality-framework_en.pdf

Bekendtgørelse til de personer og enheder, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger i Rådets afgørelse 2011/137/FUSP og Rådets forordning (EU) nr. 204/2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen

(2015/C 172/06)

Følgende oplysninger bekendtgøres hermed for de personer og enheder, der er opført i bilag II og IV til Rådets afgørelse 2011/137/FUSP⁽¹⁾ og i bilag III til Rådets forordning (EU) nr. 204/2011⁽²⁾ vedrørende restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen.

Rådet har til hensigt at ændre begrundelsen for følgende personer og enheder: ABDUSSALAM Abdussalam Mohammed, ABU SHAARIYA, ASHKAL Omar, AL-BAGHDADI Abdulqader Mohammed, DIBRI Abdulqader Yusef, QADHAF AL-DAM Sayyid Mohammed, TOHAMI general Khaled, FARKASH Mohammed Boucharaya, EL-KASSIM ZOUAI Mohamed Abou, AL-MAHMOUDI Baghdadi, HIJAZI Mohamad Mahmoud, AL-GAOUD Abdelmajid, AL-CHARIF Ibrahim Zarroug, FAKHIRI Abdelkebir Mohamad, MANSOUR Abdallah, AL QADHAFI Quren Salih Quren, AL KUNI oberst Amid Husain og Taher Juwadi samt Waatassimou Foundation, Revolutionsgarden, Al-Inma Holding Co. for Services Investments, Al-Inma Holding Co. for Industrial Investments og Al-Inma Holding Co. for Construction and Real Estate Developments (henholdsvis nr. 2, 3, 5, 6, 7, 9, 12, 13, 15, 16, 17, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 5, 7, 18, 19 og 22 på listen i bilag II og IV til Rådets afgørelse 2011/137/FUSP og i bilag III til Rådets forordning (EU) nr. 204/2011).

Det meddeles hermed de pågældende personer og enheder, at de inden den 10. juni 2015 kan indgive en anmodning til Rådet på følgende adresse om at få tilsendt de påtænkte begrundelser:

Rådet for Den Europæiske Union
Generalsekretariatet
DG C 1C
Rue de la Loi 175/Wetstraat 175
1048 Bruxelles/Brussel
BELGIEN

E-mail: sanctions@consilium.europa.eu

⁽¹⁾ EUT L 58 af 3.3.2011, s. 53.

⁽²⁾ EUT L 58 af 3.3.2011, s. 1.

EUROPA-KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

25. maj 2015

(2015/C 172/07)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	amerikanske dollar	1,0978	CAD	canadiske dollar	1,3496
JPY	japanske yen	133,39	HKD	hongkongske dollar	8,5100
DKK	danske kroner	7,4552	NZD	newzealandske dollar	1,5025
GBP	pund sterling	0,71000	SGD	singaporeanske dollar	1,4728
SEK	svenske kroner	9,2425	KRW	sydkoreanske won	1 204,41
CHF	schweiziske franc	1,0349	ZAR	sydafrikanske rand	13,1034
ISK	islandske kroner		CNY	kinesiske renminbi yuan	6,8098
NOK	norske kroner	8,3900	HRK	kroatiske kuna	7,5383
BGN	bulgarske lev	1,9558	IDR	indonesiske rupiah	14 471,40
CZK	tjekkiske koruna	27,372	MYR	malaysiske ringgit	3,9668
HUF	ungarske forint	307,71	PHP	filippinske pesos	48,958
PLN	polske zloty	4,1075	RUB	russiske rubler	54,8810
RON	rumænske leu	4,4539	THB	thailandske bath	36,882
TRY	tyrkiske lira	2,8665	BRL	brasilianske real	3,4250
AUD	australske dollar	1,4023	MXN	mexicanske pesos	16,7662
			INR	indiske rupee	69,7761

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

Euroens vekselkurs⁽¹⁾**26. maj 2015**

(2015/C 172/08)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	amerikanske dollar	1,0926	CAD	canadiske dollar	1,3520
JPY	japanske yen	134,07	HKD	hongkongske dollar	8,4706
DKK	danske kroner	7,4549	NZD	newzealandske dollar	1,4981
GBP	pund sterling	0,70960	SGD	singaporeanske dollar	1,4707
SEK	svenske kroner	9,1860	KRW	sydkoreanske won	1 207,02
CHF	schweiziske franc	1,0351	ZAR	sydafrikanske rand	13,1248
ISK	islandske kroner		CNY	kinesiske renminbi yuan	6,7785
NOK	norske kroner	8,3685	HRK	kroatiske kuna	7,5598
BGN	bulgarske lev	1,9558	IDR	indonesiske rupiah	14 436,20
CZK	tjekkiske koruna	27,407	MYR	malaysiske ringgit	3,9642
HUF	ungarske forint	309,17	PHP	filippinske pesos	48,790
PLN	polske zloty	4,1391	RUB	russiske rubler	55,0995
RON	rumænske leu	4,4598	THB	thailandske bath	36,799
TRY	tyrkiske lira	2,8751	BRL	brasilianske real	3,4121
AUD	australske dollar	1,4020	MXN	mexicanske pesos	16,7097
			INR	indiske rupee	69,8445

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA